

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4/2565

ศาลปกครองพิษณุโลก ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดตาก ศาลผู้รับความเห็น นาง ว. ผู้ฟ้องคดี นายกเทศมนตรี ตำบลไม้งาม กับพวกรวม 4 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่ นาง ว. ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง นายกเทศมนตรีตำบลไม้งาม ที่ ๑ นายอำเภอเมืองตาก ที่ ๒ อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่เทศบาลตำบลไม้งามได้ยื่นคำขอรังวัดแนวเขตที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ฉบับที่ ๓๓๑๔/๒๕๑๓ (หนองกระทุ่มสาธารณะประโยชน์) ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งแก้ไขเนื้อหาในหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงรูล้ำแนวเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งจังหวัดตาก ที่ ๔๖๘/๒๕๕๓ เรื่อง แก้ไขหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในส่วนที่ทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ รบวนการครอบครองที่ดินตามแนวเขตที่ปรากฏในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๔ ให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์หนองกระทุ่มตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ฉบับที่ ๓๓๑๔/๒๕๑๓ มีการรังวัดแนวเขตที่ดินและมีการรับรองแนวเขตที่ดินข้างเคียงทุกด้าน การดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ยกฟ้อง ดังนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชนยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้อง ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดตากที่ ๔๖๘/๒๕๕๓ เรื่อง แก้ไขหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในส่วนที่ทับซ้อนที่ดินของผู้ฟ้องคดี อันเป็นการตั้งรูปเรื่องเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ก็เนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และที่ ๔ อ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินสาธารณะประโยชน์ ซึ่งมีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ฉบับที่ ๓๓๑๔/๒๕๑๓ แล้ว ส่วนผู้ฟ้องคดีอ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีซึ่งยังไม่อาจหาข้อยุติกันได้ ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่พิพาทว่าเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ฉบับที่ ๓๓๑๔/๒๕๑๓ ส่วนคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งจังหวัดตาก ที่ ๔๖๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ รบวนการครอบครองที่ดินตามแนวเขตที่ปรากฏในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๕๓๖ เป็นเพียงผลต่อเนื่องในการวินิจฉัยเรื่องสิทธิในที่ดินพิพาทเท่านั้น เมื่อการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินซึ่งเป็นสิทธิในทางทรัพย์สินของบุคคลเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

